AUGUSTINUS
Klosterneuburg, Anfang 13. Jh.
Seite 78r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

tia quā multū eēt prauus t fragi
lib' animus necessaria. ꝫ illi durete
quē uerbis emendari ñ potest. s; tñ ali
q̄tula seuertate disciplinę potest. id
egit ut legati nr̄i qd suscepant obti
nere ñ possent. Iam enim nos puenerat
ex aliis locis quedā epōr̄ querele ḡuissi
me. qui mala a ipsis fuerāt multa
p pessi. ꝫ a sedib' suis extibati. p̄ cipue
horrenda ꝫ incredibilis cedes maxi
mani catholici epi ecclē uagiensis
effecit. ut nisi a legatis iam qd agēt ñ
haberet. Iam u. lex fuerat p mulgata ut
tamē in mansuetudinē heresis donatistarū
cui crudeli' parei uidebat quā ipsa
seuiebat. ñ tñ uiolentia eē s; omnino
eē ñ sinēt impune. ñ tñ supplicio ca
pitali ppter seruandā ꝫ curā indig
nos mansuetudinē xanā. s; pecunia
ris damnis ppositis ꝫ in epos t minis
tros eōr exilio constituto. Sup dictū
quippe epm uagiensē. qm apd ordi
narium iudicē dicta int partes senti
ens obtinuerat basilicam q̄lli cū catho
lica eēt inuaserē. stantē ad altare ir
ruentes horrendo impetu ꝫ furore
crudeli fustib' ꝫ huiūmodi telis. lignis
deniq; eidem altaris effi-acti in ma
nib' ceciderē. pugione ꝫ p cusserē
in inguine. quo uulnere sanguis effu
ens eum exanimē reddēt. n̄ ei adhuc
maior exs seuicia p fuisset. Hā cum
grauiter laceratū p tram insup trahe
rent. ex undanti uene pulmis obstru
ens sanguinē abstinuit. cui effusiōe
ibat immortē. Deinde cum a pedis tande
relictū nr̄i cum psalmis, illi ira arden
tiore succensi eū deportantū manib'
abstulerē male mutatus fugatus catho

licis quos ꝫ ingenti multitudine
superabant. ꝫ facile seuiendo trahebant.
in inquandam tri leuauī ia defecisse
arbitrēs. eum ille adhuc uiueret ab
iecerē. s; quodā molli aggē exceptū.
ꝫ a quib' dā nocte tñ seuitib' p luēnā
o spectus. agnit atq; collectus. ꝫ adre
ligiosam domū portat'. ad hibita mag
na cura p' multos dies a billa desputio
ne recreat' eēt. occisum tñ eū fama
scelere donatistarū ꝫ intīnsima ma
nuntiauāt. quo p' ea quā uenit. ꝫ
uita eius inopinatissima apparuit.
ei cat eis' suis tam mutis tam ingē
tib'. tam recentib' ñ frustra fama mo
tuum se nuncianuisse monstrauit.
uxiliū ḡ petiuit ab imperatore xp'iano
ñ tam sui ulciscendi causa. quā uiē
de ecclē s credite. qd si p̄tmisisset
ñ eius fuisset laudanda patientia. s;
negligentia merito culpanda. Hęq;
enim ꝫ apls paulus ute sue tñ stro
tie consulebat. s; ecclē dī. qm̄ cont
illos qui eum occidere cspiraūānt.
ē silū illoq; tribuno ut p'det effeē.
ñ factū ē. ut eū ad locū quo fuerat p
ducendus deducēt armat' mileś. ne
illoq; patēt insidias. Roma — nas ꝫ
legēs implorare minime — dubi
tauit ciuē romanū se eē — p clamās.
quos tē affligi uer bib' ñ — licebat.
temq; ne uideis eū interi — mere eu
pientib' traderet cesaris po — posset
auxiliū. romani quidē p'm — cipis
s; ñ xani. Ubi satis ostendit — qd fa
cere debēt postea xpi dis — pen
satores. qm̄ impres xanos p — ciuitate
ecclā repirent. Hūc ḡ factū ē ut
imperator religiosus ꝫ pi' pratis in